

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1864-10-16)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1864-10-16)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 21. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000011.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bjørnson, Bjørnstjerne, *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*,

Christiania, den 16 Oct. 1864.

Kjere Hegel, jeg maa altid, naar jeg skriver, først takke Dem for en eller anden Overraskelse, saaledes nu for de to tilsendte Hefter af Allen (et ypperligt Værk, som det lader) og af Müllers Smaaskrifter. Jeg maa takke Dem for den bestandige Erindring om, at jeg med Hjerte og Sjæl hænger ved Eder, og at jeg i denne Tid har lidt med Eder og arbejdet, skjønt forgjæves, og at jeg har nu Haab sammen med Eder og bestandig vil arbejde for at Danmark skal høre os til og Slesvig Eder.

Et Digt af mig i et af de senere Numre af »Ill. Nyhedsblad« har De forhaabentlig læst. Det udtrykker min nærværende Tankemaade; det er betitlet »Svar«. — Til fjerde November har jeg skrevet Hoveddigtet, De vil se, det er helt skandinavisk, skjønt forsigtigt i Form, da Prins Oskar skal holde Talen og man her af Hensyn til Svenskerne (bestandig Hensyn til Svenskerne!) skal være saa kysk »unionelle« som muligt.

Og saa maa vi vel til med vor Vinterexpedition. »Maria Stuart« er allerede (de tre første Akter) i Danmark, hos Clemens Petersen, de to sidste faar De herfra, naar de behøves. Vil De hente dem hos Clemens Petersen og begynde at trykke. Slutten af anden og hele tredie Akt gad jeg se lidt paa forinden; s. 22om det sker før Trykningen eller under Korrekturen er mig ligegyldigt. Titelen forandres nu til Maria Stuart simpelthen, ingen Art eller Akt angives.

Desuden har jeg en yndig liden toakts Tingest betitlet »de Nygifte«, som De ogsaa maa trykke til Jul; vil De sammen med Maria Stuart eller vil De særskilt? — Er det ikke slemt at konkurrere med sig selv? — Trykkes de sammen, da betitles de »To Skuespil af B. B.« Dette vil jeg helst. Gaar det an?

Til »Maria Stuart« har jeg ingen stor Tro. Det er skrevet under al denne politiske Forstyrrelse, jeg er bleven saa kjed af det. — Og endnu, det maa jeg sige, ere de poetiske Stunder mine færreste, men de politiske mine fleste. Der er gaaet Noget istykker for mig, hvorpaa jeg før hvilede, og det nytter ikke alt det jeg lukker Øjnene, ser Syner, synger og besværges. —

Jeg begynder nu at skrive Fortællinger. Jeg trykker dem i Nyhedsbladet, d. v. s. enkelte, saa samler jeg dem engang ved Lejlighed. Over Jul tager jeg fat paa Arnljot Gelline, den passer bedst min Stemning for Øjeblikket.

Til Vaaren vil jeg læse hist og her for at samle mig Penge og til Sommeren gjæste vore Nordlande, hvis imponerende Natur endnu ligger ubeskrevet hen, og hvor jeg vil lægge en Fortælling ind, saadan som Rejsen digter den.

Vil De være af den Godhed at hilse mine Venner, og vil De besørge indlagte. H. C. Andersen skylder jeg Brev. Hint Svar i Nyhedsbladet var egentlig fremgaaet af hans sidste Brev til mig.

Min Kone har født en Søn den 13de Juli, som i Daaben fik Navnet Ejnar.

Ellers er Alt ved det Gamle, hvad ydre Omstændigheder angaar. Jeg har saa liden Glæde her, fordi jeg ikke altid bærer den med mig, og det, som de Andre hygger sig med og forsøger at hygge mig med, ikke mætter mig.

Men der kommer vel en større Udsigt engang, og da stemme alle ideellere Naturer atter sin Vaarsang op, og jeg ved at jeg da skal være med.

Hils Deres Frue, Deres to gamle Veninder og Mansa og alle dem, som spørge efter Deres

Bjørnstjerne Bjørnson.